

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om børnetandpleje.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 131) findes i tidenden sp. 5067, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 1857).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Karen Thurøe Hansen: Idet jeg henviser til den afgivne betænkning, kan jeg på et enigt udvalgs vegne anbefale lovforslagets overgang til tredje behandling.

Lovforslagets §§ 1-9 og dets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om internationale reguleringsforanstaltninger vedrørende fiskeri.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 130) findes i tidenden sp. 4485, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 1987).

Der var stillet 3 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Risgaard Knudsen: Med den meget vidtrækkende bemyndigelse til ministeren, som lovforslaget er udtryk for, er det forståeligt,

at lovforslaget har givet anledning til et omfattende udvalgsarbejde, ikke mindst under hensyn dels til de internationale aftaler vedrørende laksefiskeri, som alene ministeren har ansvaret for, dels til den måde, hvorpå disse aftaler er blevet forpligtende for de danske fiskere, der berøres af aftalerne.

På denne baggrund finder jeg det værende af betydning, at der i udvalget, som det fremgår af ændringsforslag nr. 1, har været enighed om, at ministeren skal forhandle med Dansk Fiskeriforening og Danmarks Havfiskeriforening forud for udfærdigelsen af forskrifter til opfyldelse af internationale overenskomster. Jeg går ud fra, at sådanne forhandlinger i alle tilfælde vil blive ført på et så tidligt tidspunkt, at der om nødvendigt kan gøres indsigelse med det til følge, at eventuelle vedtagelsers forpligtende virkning for danske fiskere kan afværges.

Der kan ligeledes være grund til at fremhæve, at det af udvalgsbetænkningen klart fremgår, at fiskeriets hovedorganisationer skal deltage i drøftelserne af de foreliggende dagsordener og i almindelighed skal være repræsenteret i den danske delegation ved møderne.

I den forbindelse vil jeg gerne sige, at vi så må håbe, at ministeren fremover afholder sig fra at bringe en dansk delegation i en så alvorlig situation, som tilfældet var ved møderne i London i 1970 i Den nordøstatlantiske Fiskerikommission, en situation, som jeg tror det ærede medlem hr. Henry Sørensen, der var medlem af delegationen, har langt større forudsætninger for at beskrive, end jeg har.

Det var i øvrigt denne meget alvorlige situation, der ved det foreliggende lovforslags første behandling gav venstres ordfører, det ærede medlem hr. Kofoed, anledning til at fremføre nogle efter min opfattelse i høj grad kritiske bemærkninger over for ministerens handlemåde i forbindelse med møderne i Den nordøstatlantiske Fiskerikommission sidste år. På baggrund af hr. Kofoeds særdeles klare udtalelser var der grund til at antage, at man fra venstres side ville sætte pris på at få loven tydeliggjort på en sådan måde, at der ikke kunne være tvivl om, at den bemyndigelse, som lovforslaget er udtryk for, alene var begrænset til

[Risgaard Knudsen.]

indgåelse af aftaler, hvor alene videnskabelige betragtninger har været forudsætningen.

Det er også mit indtryk, at man fra venstres side gerne ville have medvirket til en sådan tydeliggørelse af loven. Når det ikke er kommet til udtryk i den af udvalget afgivne betænkning, ja, så står det jo ikke til mig her ved anden behandling at give forklaring herpå. Jeg vil dog gerne sige, at vi fra socialdemokratiets side gerne ville have medvirket til en sådan tydeliggørelse af loven, og det er også mit indtryk, at det samme har været tilfældet for SF.

Imidlertid mener jeg ikke — for nu at bruge hr. Kofoeds udtryk — at lovforslaget sigter på andet end overenskomster, der indgås af saglige grunde. Med de af ministeren under udvalgsarbejdet givne oplysninger mener jeg der må være grundlag for at antage, at med den af ministeren ønskede bemyndigelse vil der kun være åbnet mulighed for at afslutte aftaler, hvor alene videnskabelige betragtninger har været forudsætningen. Jeg tillader mig at gå ud fra, at ministeren er af samme opfattelse, selv om ministeren ved første behandling erklærede, at han ikke kunne se, der skulle være noget så frygtelig skandaløst i, at der afsluttes internationale fiskeriaftaler, hvor videnskabelige betragtninger ikke har været forudsætningen; jeg tillader mig at gå ud fra, at der her har været tale om en fortalelse.

Men ud fra den opfattelse, som jeg er blevet bibragt, og som jeg her har redegjort for, og med de stillede ændringsforslag samt under hensyn til de af ministeren under udvalgsarbejdet givne oplysninger kan jeg anbefale lovforslaget, som det nu foreligger. Og på det således foreliggende grundlag vil mit parti også ved tredje behandling kunne stemme for lovforslaget.

Henry Møller: Udvalget har behandlet lovforslaget i 8 møder og har i enighed afgivet betænkning. Vi kan anbefale lovforslaget med såvel de af ministeren som det af udvalget stillede ændringsforslag.

Djurhuus: Færøernes lagting har haft lejlighed til at behandle det lovforslag, som er fremsat af ministeren, og man har med visse ændringer kunnet godkende det. Der er i

ændringsforslagene fra udvalget taget hensyn til de synspunkter, som blev fremført fra Færøernes lagtings side, og det takker jeg for. Jeg vil henstille, at man stemmer for lovforslaget i den form, det nu har fået.

Fiskeriministeren (A. C. Normann): Jeg vil gerne takke udvalget for det arbejde, der er udført i udvalget, og for den enighed, der er opnået under forhandlingerne dér. Jeg vil også gerne, med det samme jeg er ved at sige tak, takke det ærede medlem hr. Djurhuus for hans tilslutning på Færøernes vegne.

Så havde det ærede medlem hr. Risgaard Knudsen nogle kritiske bemærkninger, som jeg gerne lige vil kommentere kort. Det er klart, at enhver minister vil føre forhandling med organisationerne om de spørgsmål, der her er rejst, og som diskuteres på kommissionsmøderne henholdsvis i London og Canada, og for øvrigt om alle internationale beslutninger, der måtte blive taget på fiskeriområdet. Det er desuden sædvane, at organisationerne deltager i kommissionsmøderne med en repræsentation, og det gjorde de også på det møde i London, som det ærede medlem her henviste til. Det var organisationernes to formænd, hvis jeg husker ret, og vel endda et par mere. Nu siger det ærede medlem, at han håber, jeg vil afholde mig fra fremtidig at bringe delegationerne i en så alvorlig situation som den, der kom til at foreligge sidste år i London. Hertil må jeg da straks sige, at et sådant tilsagn kan jeg aldeles ikke give det ærede medlem, for det ville være fuldkommen urimeligt, hvis man skulle være bundet, så man ikke kunne forhandle på mødet derovre eller ændre ved instrukserne. Det ærede medlem burde faktisk have sat sig ind i, hvad det var, der forelå dér, for jeg er helt overbevist om, at det ærede medlem, som har kendskab til disse sager og selv har prøvet at sidde i den stol, hvor jeg nu sidder, ville have taget det samme standpunkt, som jeg gjorde, og ville have givet mig medhold i under denne forhandling, at jeg gjorde det rette ved den pågældende lejlighed.

Det ærede medlem kan ikke undskylde sig med, at han ikke kender til sagen, for der er ikke forholdt ham nogen som helst oplysning derom, og sagen var den — det ved det ærede medlem — at der, efter at delegationen var rejst hjemmefra, opstod den situati-

[Fiskeriministeren.]

on, at den norske regering, som var helt afgørende for os i samtalerne om Nordøstatlant, da det drejede sig om laksefiskeriet vest for Norge, og som vi naturligvis måtte tage hensyn til, ændrede den beslutning, vi havde forhandlet os frem til i forvejen, idet man af udenrigsministerielle grunde — der skete i alt fald det, at den norske udenrigsminister blandede sig i sagen på en sådan måde, at vi fik senere besked af den norske regering end ventet, om hvilken stilling den ville indtage under møderne i London. Der var altså ikke andet at gøre end at ændre ved instruksens til den danske delegation, efter at delegationen var rejst hjemmefra, til overraskelse for organisationsrepræsentanterne, til overraskelse formentlig også for delegationens formand, ligesom det var en overraskelse for mig i det øjeblik, jeg fik denne kontakt med den norske regering, som jeg her taler om, efter at delegationen var rejst hjemmefra. Det ville være fuldkommen umuligt at give tilsagn om, at noget sådant ikke vil ske i fremtiden. Naturligvis må der være en fleksibilitet, så man kan bære sig fornuftigt ad under en sags behandling, også når det drejer sig om internationale anliggender.

Det ville selvfølgelig være rart, hvis det ærede medlem, selv om han ikke har benyttet alle de muligheder, som han har haft, til at sætte sig ind i denne sag, ville sige, hvad han selv ville have gjort i den givne situation, men det ærede medlem havde bare nogle kritiske bemærkninger, som han ikke kunne underbygge, ligesom han ikke ønskede at delagtiggøre folketingets medlemmer i, hvad han synes det ville have været rigtigt at gøre.

Det er ganske oplagt, og det er der også tradition for, at man i disse internationale forhandlinger så vidt muligt baserer sine beslutninger på videnskabelige udsagn. Det har vi også gjort fra dansk side et langt stykke, dog ikke altid, heller ikke i det ærede medlems fiskeriministertid. Og her vil jeg gerne forsvare den påstand, som jeg fremsatte under sagens første behandling her i det høje ting, om, at der virkelig kan foreligge så væsentlige økonomisk-politiske grunde, at enhver regering ville have taget hensyn til dem, ligesom folketinget også ville gøre det, hvis der ellers var lejlighed

til, hvad der jo ikke er i den enkelte akutte situation, at forelægge sagen for folketinget. Så må det ærede medlem endelig også erindre, at de grupper, som vi stod over for i laksediskussionen, netop ikke baserede deres handlinger imod os på videnskabelige udsagn, tværtimod, for videnskaben var nærmest gået dem imod. Det var grupper, der baserede deres modstand imod vor laksepolitik på alt andet end videnskabeligt grundlag. Jeg kan ikke se andet, end at hvis man skal varetage vore samfundsinteresser over for andre lande, som også tager politisk-økonomiske hensyn, må man have adgang til at bære sig fornuftigt ad og bruge den videnskab, som vi har på disse områder, og som jeg vurderer meget, meget højt — også den danske del af den — bruge den som rådgiver, men lade folketinget og regeringen om at tage beslutningerne.

Risgaard Knudsen: Jeg synes ikke, at ministeren var så klar i sin formulering, som man kunne ønske, men jeg hæftede mig ved ministerens sidste udtalelse om, at man ikke måtte se bort fra, at man fremover kunne komme i den situation, at det kunne blive nødvendigt også at lade folketinget være medbestemmende om de spørgsmål, som drøftes ved disse møder i de forskellige kommissioner. Denne sidste udtalelse tager jeg som udtryk for — og det håber jeg, der er grundlag for — at i de tilfælde, hvor der er tale om forhandlinger på et ikke-videnskabeligt grundlag inden for konventionens rammer, vil eventuelle forhandlingsresultater også komme til folketingets kendskab.

Fiskeriministeren (A. C. Normann): Jeg vil medgive det ærede medlem, at det jo i og for sig er en ganske rimelig forudsætning, såfremt den aktuelle situation er en sådan, at der er mulighed derfor og tid dertil. Det er jo også derfor, vi i øjeblikket i det danske folketing behandler dette lovforslag nu for anden gang. I dette tilfælde var netop folketingets medvirken nødvendig.

(Kort bemærkning).

Risgaard Knudsen: Med den sidste udtalelse synes jeg, at ministeren gør det endnu mere uklart. For det, der er tale om her, er jo at afstikke retningslinjerne for, hvor vidt-rækkende ministerens bemyndigelse skal

[Risgaard Knudsen.]

være. Når ministeren så i den forbindelse skelner mellem aktuelle og uaktuelle situationer, vil jeg gerne nærmere have uddybet, hvad ministeren forstår ved en uaktuel situation i denne sammenhæng.

Fiskeriministeren (A. C. Normann): Jeg kan ikke rigtig forstå, hvorfor det ærede medlem finder noget uklart i denne sag. Det ærede medlem er gået med til at stemme for et lovforslag, der giver ganske bestemte bemyndigelser til fiskeriministeren, og inden for den grænse kan ministeren respektive regeringen disponere, men ikke udenfor.

Hermed sluttede forhandlingen.

Ændringsforslag nr. 1, § 1, således ændret, § 2, ændringsforslag nr. 2, § 3, således ændret, ændringsforslag nr. 3 og § 4, således ændret,

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov om beregning af et reguleringspristal.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 156) findes i tidenden sp. 5207, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 1863).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Formanden: Sammen med denne sag foretages den følgende sag på dagsordenen, nemlig:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af forskellige lovbestemmelser om pristalsregulerede ydelser.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 168) findes i tidenden sp. 6140, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 1863).

Der var stillet 2 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagenes paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagenes overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Kampmann: Jeg skal blot gentage den accept af lovforslagene, som jeg tilkendegav ved de to lovforslags første behandling. Jeg kan dog ikke undlade at udtrykke min skuffelse på et enkelt punkt. Jeg går i og for sig også ud fra, at økonomiministeren havde regnet med, at jeg ved denne lejlighed ville trække det frem, at et forhold, jeg trak frem ved første behandling af lovforslagene, nemlig de økonomiske og de administrative konsekvenser af at indefryse en del af de højere lønnedes dyrtidsportioner, ikke er blevet belyst. Da jeg rejste det ved første behandling, var jeg til fulde klar over, at det kunne være vanskeligt at give oplysningerne, og spørgsmålet kom så pludseligt. Det blev da også lovet os, at det kunne drages frem under udvalgsarbejdet og dér blive besvaret. Jeg stillede det under udvalgsarbejdet, og jeg må sige, at det svar, jeg har fået, ikke på nogen måde er mere oplysende. Nu er det en 4-5 dage siden, vi har haft samråd med ministeren, så det kan jo være, der er dukket noget op siden, og derfor efterlyser jeg endnu en gang oplysninger om de administrative konsekvenser af indefrysningen af en del af dyrtidsportionen for de højere lønnede.

Min egen fornemmelse er den, at ordningen er kommet ind i den allersidste time, inden forhandlingerne med tjenestemændene blev afsluttet, og at man har indgået disse forpligtelser uden overhovedet at kende de administrative konsekvenser. Det er jo en konsekvens af det lovforslag, der ligger her, det er ikke indeholdt i selve lovforslaget, så derfor erkender jeg, at vi ikke kan bede om i lovforslaget eller i bemærkningerne til lovforslaget at få konsekvenserne at vide. Men man burde dog på andet sted og på andet tidspunkt have gjort sig de administrative konsekvenser af at gennemføre en sådan ordning klar.